

svaret på breve, jeg har svaret på læserbreve, på artikler, og det er en grov fordrejning af kendsgerninger, når hr. Frank Dahlgaard står her og fører sig frem med ting, han overhovedet ikke kan dokumentere, hverken nu eller i fremtiden. Han er lige så fattig dér som fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg tvivler da ikke på, at hr. Arne Melchior har været ude til en masse møder med andre professionelle debattører og har kørt sit budskab, som har fået almindelige mennesker til at holde deres mund, for de vil ikke beskyldes for at være racister.

Så jeg fastholder det, som hr. Arne Melchior kalder en grov fordrejning. Vist er det ej en fordrejning. Hr. Arne Melchior kan tage hr. Henrik Svane og andre halalhippier i hænderne, og så kan de gå rundt og skamme sig i krogene over, at de har lagt låg på en debat, som først for alvor er kommet i gang.

En række socialdemokratiske borgmestre, der sidder ude i virkeligheden, vil ikke finde sig i det mere. Vi har en indenrigsminister, tidligere socialminister, der også kan se problemerne i virkelighedens verden, og det skal og kan hr. Arne Melchior og de andre halalhippier ikke stoppe.

Kan hr. Arne Melchior nævne for mig bare tre typer af problemer forbundet med indvandringen fra den tredje verden i Danmark?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen spørgsmålet, om der er samfundsproblemer forbundet med indvandringen i Danmark, har jeg besvaret to gange. Jeg har læst op af en bog, der udkom i dette forår, hvor jeg skriver det sort på hvidt, spalte op og spalte ned. Jeg kan jo bare ikke på et minut citere det hele.

Der er store problemer, der er problemer, der skal tages meget alvorligt. Det har jeg medvirket til under skiftende indenrigsministre. Kom dog ikke her og antyd, at jeg ikke finder det problematisk, men det er netop problemer, udfordringer, som jeg kalder det, som vi skal løse på en anstændig måde.

Så er det med racisme: Jeg har kaldt ét menneske i dette land for racist, og det er sket i dette hus, og det var hr. Mogens Glistrup. Jeg har ikke tid til at gengive hans udtalelser fra dengang, men jeg gik herop og kaldte ham for racist, og han gjorde ingen indsigelse, og jeg tror

endda senere, han har sagt, at han er stolt af at være racist.

Jeg har altid sagt og skrevet det modsatte, også i den bog. Jeg har skrevet, at danskerne ikke er racister, og det har jeg sagt, ikke hundrede, men tusind gange. Så er det da uanstændigt, at et folketingsmedlem vil gå op og sige noget, som jeg kan dokumentere er usandhed, for ikke at sige det, der er værre: bevidst løgn.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Henrik Svane som ordfører.

Henrik Svane (RV):

Udlændingepolitikken er et meget varmt politisk område i disse år – det har vi lige konstateret igen – fordi der sker nogle hastige samfundsmæssige forandringer.

Nogle forandringer har at gøre med en øget interaktion mellem folkeslag, hvilket betyder, at det multikulturelle aspekt bliver en mere synlig del af alle danskeres hverdag. De sidste 15 til 20 år er gadebilledet ændret en del, og det gør mange danskere usikre på, hvordan Danmark ser ud om 15 til 20 år.

Andre forandringer er en meget synlig omstrukturering af den offentlige sektor og en øget globalisering, hvor f.eks. miljøtrusler og organiseret kriminalitet er grænseoverskridende. Det er vanskeligt at forholde sig til og gør os mere utrygge, fordi truslerne på én gang er meget konkrete, men samtidig er løsningsmulighederne meget diffuse.

Jeg nævner disse forandringer, som ikke umiddelbart har nogen relation til dagens spørgsmål, fordi der alligevel er en tæt relation.

Forandringerne i gadebilledet og dermed udlændingepolitikken er et meget synligt og konkret område, som mange danskere kan forholde sig til. Derfor bliver almindelige frustrationer over forskellige dagligdags ting ofte associeret med udlændinge, selv om der ingen forbindelse er.

Det første, vi som politikere derfor bør gøre, er at hjælpe hinanden med at finde ud af, hvad det er for problemer, vi skal løse, inden vi stirrer os blinde på, hvad der skal lovgives om.

Det hjælper ikke meget at lovgive om udlændingepolitikken, hvis det er forholdene på arbejdsmarkedet eller ældreområdet, der trænger til en indsats, for nu at være helt konkret.

De senere år er der gennemført en lang række initiativer på udlændingeområdet, som f.eks. repatrieringsloven, integrationsloven, loven mod